

OlliMania's®

Olli

begint een orkest

Geschreven door Didi Bok

Illustraties: Hein Mevi

RUBINSTEIN

E E N   G O U D E N   B O E K J E

Dit is een ongelooflijk waargebeurd verhaal van de grootste kleine olifant ter wereld. Olli, die alles op zijn eigen manier doet en anders is dan de rest. Zo trompettert Olli niet met zijn slurf maar met een trompet.

Olli houdt van muziek en droomt ervan straatmuzikant te zijn in de grote stad.

Vandaag heeft Olli besloten zijn droom waar te maken en naar de grote stad te gaan. Hij verheugt zich er nu al op elke dag trompet te spelen en iedereen een glimlach te geven met melodieën.

Het is een heerlijk zomerse dag. Vrolijk huppelt Olli met zijn trompet de zon tegemoet.

Zijn oren deinen op de zachte koele wind. Olli noemt dit dame blanche-weer, naar zijn lievelingstoetje: roomijs met warme chocoladesaus eroverheen. Warm en koud samen. Zo jummie.

Huppelend over de smalle weg houdt Olli goed in de gaten waar hij stapt. Het pad is flink overgroeid met lange grassprietten, mos en prikkende distels die hij probeert te ontwijken.

In de verte ziet Olli iets op de grond, het is een Mexicaanse gitaar met een staart. Als Olli dichterbij komt ziet hij dat de staart niet vastzit aan de grote Mexicaanse gitaar maar aan een hondje, dat een dutje doet.

Olli blaast op zijn trompet. Het hondje schikt wakker, zwaait met zijn staart en springt op.

Al wijzend naar zichzelf zingt het hondje:

Encantado de conocerte.

No tengo apellido.

Simplemente, me llamo Juan.

Si no sabes español, me llamo John.

Vengo de un país de mucho sol,

Donde, por la tarde, echamos una siesta,

Ojos cerrados, es como una fiesta.

Olli verstaat geen Spaans. Aan zijn grote Mexciaanse gitaar te zien komt het hondje uit Mexico. Er is een woord dat Olli wel verstaat, dat is zijn naam: John. John's mooie melodieën verstaat Olli ook.

Olli trompettert met hem mee.

Opgewonden kwispelend speelt en zingt John door.

*Y ahora que te encuentro aquí,
Aunque tenemos pelaje diferente,
Tocamos la misma melodía gloriosa
Sin duda somos de la misma descendencia hermosa.
Mi padre no es pastor alemán.
Mi padre es de mucho más lejos.
Y ya qe te miro,
Soy orgulloso de que te admiro.*

Op de opgewekte tonen swingen Olli en John samen verder.

Opeens horen ze een snikkend piepgeluid. Het is het kleinste muisje ter wereld met een dikke traan. Het is haar droom om op een podium te dansen en te zingen.

Maar niemand ziet en hoort haar. Wiegend met haar heupjes staat ze voor Olli en John.

Ze piept: “Piep piep piep. Piep pie piep pieper piep. Pie-pie piep piep. Pieperdepiep!”

Olli verstaat geen pieptaal maar hij is gecharmeerd van haar dansspasjes. Hij rolt zijn slurf als een loper uit en nodigt haar uit om mee te gaan.

“Pieeeeeeeeeep!”, juicht ze.

John zingt:

*Mi nombre es John. ¿Cuál es el tuyo?
¿Es tu nombre Peep?*

Het muisje verstaat hem niet.

Met haar scherpe nageltjes schrijft ze

haar naam in het zand: Tutje. Blozend en piepend danst ze met elegante pasjes langs Olli's slurf omhoog.

Samen lopen ze swingend, zingend en dansend verder. Met de wind in hun rug slingeren ze met de scherpe bochten mee door een open veld. Zonnestralen doen de klaprozen in de berm oplichten, met daarachter glooiende, groene

velden met onnoemelijk veel bloemetjes waar druk kletsende bijen tussendoor zweven. Een haag van appelbomen maakt de lucht zoet. Het doet Olli denken aan verse appeltaart. Genietend met zijn ogen dicht snuift hij de zoete geur op.

En dan PAF! Met een dreun botst Olli tegen een dikke boom met twee grote glimmende witte tanden.

“Ik wist niet dat bomen tanden hadden.” Nieuwsgierig of de boom ook kan praten vraagt Olli: “Hoe laat is het?”

Op een smakkende toon krijgt Olli antwoord: “twee... smak... voor twaalf.”

“Een boom die de tijd weet,” zegt Olli verwonderd. In de hoop dat de boom kan zingen, speelt John een liedje. Bij zijn eerste akkoord gaat er hoog in de boom een deurtje open.

Een koekoek roept met volle mond twaalf keer ‘koekoek’. En dan gaat het deurtje weer dicht.

Olli reikt met zijn slurf naar het deurtje en klopt aan.

“Sorry... smak... smak... over een uur... smak... weer open,” smakt de koekoek.

“Alsjeblieft speel... smak... muziek... smak...doet de tijd... smak...sneller gaan.” Al pratend slikt de koekoek eten en woorden in. De smak-taal is niet goed te verstaan.

Belangstellend vraagt Olli waarom de boom tanden heeft.

“Die zijn.. smak... van wereldkampioen boom doorbijten... smak... Bernie de Bever. Bij de laatste kampioenschappen...

smak... verloor hij deze... smak... sindsdien staan ze in de boom... en doet Bernie... smak... alles met een zaag.”

De koekoek is reuze blij met hun bezoek. Eindelijk een keer wat anders dan vervelen en wachten tot er een uur voorbij is. Alsof hij jaren niet heeft gesproken blijft de koekoek smakkend doorkletsen:

“Prachtige muziek smak... graag... smak... speel ik mee... smak... ooit speelde ik accordeon, smak, dikke trom, samba ballen, hoorn